

Tématem této práce je využití muzea při výuce dějepisu se zaměřením na Muzeum v Benátkách nad Jizerou, pobočku Muzea Mladoboleslavská v Mladé Boleslavi, které nabízí expozice o dějinách a velkých osobnostech regionu. Náměty z regionální historie jsou v osnovách dějepisu pro základní školy doporučovány k zařazení do výuky, ale díky rozsahu látky českých a obecných dějin na ně učitelé v hodinách nemají čas. Větší prostor pro jejich uplatnění snad přinese zavedení Rámcového vzdělávacího programu. Více než časová dotace hodin dějepisu, je problémem to, že regionální historie nebývá zpracovaná do formy použitelné ve škole. V případě Benátek nad Jizerou sice existuje literatura k jejich historii, pro výuku konkrétních dějinných událostí regionu je však buď příliš zběžná nebo příliš odborná. I populárně naučná literatura je úzce specializovaná (např. archeologie Keltů) a zabývá se zpravidla velkým územním celkem (např. celé Pojizeří). Nejzajímavější informace jsou roztroušeny v regionálních časopisech a nezpracované v archivu v Mladé Boleslavi. Za takových podmínek je pro učitele opravdu těžké nastudovat a zařadit do výuky regionální historii. Ani zaměstnanci muzea, kteří mají k dispozici jak písemné, tak hmotné prameny, nemají v rámci svých pracovních povinností možnosti studovat vzdělávací programy a zabývat se tím, jak by se jejich muzeum dalo využít v hodinách dějepisu, natož program pro školy připravit. Přitom podle odhadů zaměstnanců benáteckého muzea tvoří právě školy nejpodstatnější část jeho návštěvníků. V rámci vyučování dějepisu ho navštěvují i obě benátecké základní školy. Jejich návštěvy však nejsou do výuky systematicky zařazeny.